

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง
2. เพื่อศึกษาการส่งเสริมของครูสอนภาษาอังกฤษและผู้ปกครองเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ประกอบด้วย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ภาคต้น ปีการศึกษา 2532 ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษได้ระดับ 4 ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ตลอดปีการศึกษา 2531 ครูสอนภาษาอังกฤษและผู้ปกครองของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร

2. ตัวอย่างประชากร

การเลือกตัวอย่างประชากร มีลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ตัวอย่างประชากรนักเรียนนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เพื่อให้ได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงจำนวน 350 คน นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยคิดคำนวณตามสัดส่วนร้อยละ 20 ของตัวอย่างประชากรนักเรียนทั้งหมดได้นักเรียนจำนวน 70 คน เพื่อเขียนความเรียง ข้อมูลที่ได้ส่วนนี้ผู้วิจัยนำมาใช้ประกอบผลการอภิปราย

2.2 ตัวอย่างประชากรครูสอนภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือใช้ครูสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับเลือกเป็นตัวอย่างประชากร ได้ตัวอย่างประชากรครูสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 56 คน

2.3 ตัวอย่างประชากรผู้ปกครอง ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือใช้ผู้ปกครองของนักเรียนที่ได้รับเลือกเป็นตัวอย่างประชากร ได้ตัวอย่างประชากรผู้ปกครอง จำนวน 350 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสอบถามนักเรียนในเรื่อง วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง

3.2 แบบสอบถามครูสอนภาษาอังกฤษ ในเรื่อง การส่งเสริมของครูสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง

3.3 แบบสอบถามผู้ปกครอง ในเรื่อง การส่งเสริมของผู้ปกครองที่เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง

3.4 แบบเขียนความเรียงของนักเรียน โดยกำหนดชื่อเรื่องให้เขียน คือ "นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้ดีเพราะอะไร" ข้อมูลที่ได้ส่วนนี้เพื่อนำมาประกอบการอภิปรายผล

3.5 นำแบบสอบถามและแบบเขียนความเรียง ที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 ท่าน ตรวจสอบและแก้ไขแล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน 10 คน ครูสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 คน ผู้ปกครองจำนวน 10 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากรที่โรงเรียนทุ่งมหาเมฆ แล้วนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัยไปติดต่อกับ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียน เพื่อขออนุญาตวันเวลาในการแจกแบบสอบถามและแบบเขียน ความเรียง กับตัวอย่างประชากร จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามและแบบเขียนความเรียง ไปแจกให้นักเรียนและครูสอนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ส่วนแบบสอบถามของผู้ปกครอง ผู้วิจัย ฝากให้นักเรียนเป็นผู้นำไป เมื่อผู้ปกครองตอบแบบสอบถามแล้วให้นักเรียนนำไปฝากไว้ที่ครูสอน ภาษาอังกฤษ จากนั้นผู้วิจัยนัดเวลาที่จะมารับแบบสอบถามคืนกับครูสอนภาษาอังกฤษ รวม เวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 4 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 1-31 สิงหาคม 2532

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม สำเร็จรูป SPSS-X release 2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

5.1 นำแบบสอบถามนักเรียน ตอนที่ 1 มาวิเคราะห์หาความถี่และร้อยละ แล้วนำมาเสนอในรูปแบบของตารางและความเรียง ส่วนตอนที่ 2 ซึ่งเป็นแบบประมาณค่านำมา ตรวจสอบให้คะแนนโดยกำหนดค่าน้ำหนักของคำตอบ จากนั้นนำคะแนนดังกล่าวมาวิเคราะห์โดยหา ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อและส่วนรวม แล้วนำผลที่ได้มาแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5.2 นำแบบสอบถามครูสอนภาษาอังกฤษ ทั้งตอนที่ 1 และ 2 มาวิเคราะห์ เหมือนข้อ 5.1

5.3 นำแบบสอบถามผู้ปกครองทั้งตอนที่ 1 และ 2 มาวิเคราะห์เหมือนข้อ 5.1

5.4 นำแบบเขียนความเรียงของนักเรียน มาจัดหมวดหมู่และนำเสนอในรูปแบบของ ความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ก. ข้อมูลที่เกี่ยวกับนักเรียน

ตอนที่ 1 สถานภาพของนักเรียนผู้ตอบแบบสอบถาม

นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิงมากกว่าชาย มีพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นอนุบาล มีทัศนคติต่อวิชาที่เรียนอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ นักเรียนมีความต้องการสอบภาษาอังกฤษให้ได้คะแนนดี และนักเรียนส่วนใหญ่ให้เหตุผลการเรียนภาษาอังกฤษได้ดีเนื่องจากมีความขยันและความจำดี อีกทั้งมีความสนใจ มีพื้นฐานการเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน เรียนพิเศษหรือกวดวิชา ในแง่ของความสำคัญและประโยชน์ของวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนทั้งหมดคิดว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีประโยชน์ โดยนักเรียนส่วนใหญ่ตอบว่า เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษา

ตอนที่ 2 วิธีการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ที่ใช้ปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีการเรียนรู้ที่นักเรียนใช้ปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ การวางแผนการเรียนรู้อังกฤษ การฝึกฝนภาษาอังกฤษ การควบคุมและตรวจสอบการเรียนรู้อังกฤษ เทคนิคในการจำคำศัพท์โครงสร้างและไวยากรณ์ และการเดาความหมายคำศัพท์หรืออุปสรรคในบริบท (context) โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของวิธีการเรียนรู้ที่นักเรียนใช้ปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า

1. ด้านการวางแผนการเรียนรู้อังกฤษ โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมากและเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนทำการบ้านหรือแบบฝึกหัดที่ครูมอบหมายให้และส่งตามเวลาที่กำหนด โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด นอกจากนี้นักเรียนศึกษาคำตอบใจไปด้วย เมื่อครูให้เพื่อนในห้องเรียนตอบคำถาม นักเรียนตั้งใจและสนใจเรียนในช่วงโมงภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนไม่เข้าใจบทเรียนหรือมีข้อสงสัยจะถามครูเพื่อขอคำอธิบาย ฯลฯ โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมาก ส่วนการจัดทำตารางกำหนดเวลาในการทบทวนและฝึกฝนนั้น โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

2. ด้านการฝึกฝนภาษาอังกฤษ ทั้งในเรื่องการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมาก และเมื่อพิจารณาการฝึกฝนในแต่ละเรื่องแล้วพบว่า

2.1 การฝึกฟังและพูด โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติ

ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนดูโทรทัศน์ที่มีรายการภาษาอังกฤษ เพื่อฝึกการฟังและพูด นักเรียนมีโอกาสฝึกสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อนในช่วงเวลาเรียน โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติมากที่สุด นอกจากนี้นักเรียนมีโอกาสฝึกสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อนนอกห้องเรียน นักเรียนนำความรู้ที่เรียนไปใช้ให้ถูกต้องตามสถานการณ์ นักเรียนมีโอกาสฝึกสนทนาภาษาอังกฤษกับผู้ปกครอง ญาติ โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการมีโอกาสฝึกสนทนาภาษาอังกฤษกับญาติพี่น้อง โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติน้อย

2.2 การฝึกอ่าน โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติ

ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนฝึกอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือแบบเรียน ภาษาอังกฤษทั่วไป นอกเหนือจากแบบเรียนในห้องเรียน นักเรียนหัดสังเกตและอ่านคำหรือข้อความภาษาอังกฤษที่พบเห็นตามที่ต่าง ๆ เช่น ป้ายโฆษณา ฉลากยา สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ เป็นต้น โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด นักเรียนฝึกอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือนิทานภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการฝึกอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์ โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับน้อย

2.3 การฝึกเขียน โดยเฉลี่ยแล้วมีการปฏิบัติในระดับ

ปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษโดยเขียนคำอวยพรเนื่องในโอกาสวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันเกิด วันขึ้นปีใหม่ นักเรียนฝึกเขียนโดยทำแบบฝึกหัด เสริมภาษาอังกฤษที่ผู้ปกครองจัดซื้อให้เป็นพิเศษ นักเรียนนำความรู้จากคำศัพท์โครงสร้างและไวยากรณ์ มาฝึกหัดเขียนคำ แต่งประโยคหรือเรื่องราวภาษาอังกฤษง่าย ๆ ขึ้นด้วยตนเอง ฯลฯ โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมาก ส่วนการมีโอกาสได้ใช้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเขียนจดหมายติดต่อกับเพื่อนต่างประเทศ จดบันทึกประจำวัน โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติน้อย

3. ด้านการควบคุมและตรวจสอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ย

แล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนแก้ไขแบบฝึกหัด ภาษาอังกฤษที่ทำผิดให้ถูกต้อง และระวังไม่ให้ผิดอีก เมื่อนักเรียนฝึกการฟัง พูด อ่าน และเขียน

และ เคาความหมายคำศัพท์นักเรียนจะตรวจสอบความถูกต้องโดย เปิดดูจากพจนานุกรม ภาษาอังกฤษ โดย เฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ เมื่อนักเรียนฝึก การฟัง พูด อ่าน เขียน และ เคาความหมายคำศัพท์ นักเรียนจะตรวจสอบความถูกต้องกับ ผู้ปกครอง เพื่อน อีกทั้งผู้ที่นักเรียนให้ตรวจสอบความถูกต้องของแบบฝึกหัดหรือการบ้านภาษาอังกฤษ หลังจากที่นักเรียนทำ เรียบร้อยแล้วก่อนส่งครูคือ ผู้ปกครอง โดย เฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติ ในระดับปานกลาง

4. ด้าน เทคนิคในการจำคำศัพท์ โครงสร้างและไวยากรณ์ โดย เฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมาก และ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนใช้วิธีการ ท่องจำ เพื่อจำคำศัพท์ โดย เฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติมากที่สุด นอกจากนี้นักเรียนมีเทคนิค ในการจำคำศัพท์ โดยการจำเสียงคำศัพท์ที่คล้องจองกัน จำคำศัพท์โดยจัดพวกหรือหมวดหมู่ ของคำศัพท์ก่อน เพื่อสะดวกในการจำ จำคำศัพท์โดยสัง เกศพยัญชนะของคำศัพท์ที่ขึ้นต้น เหมือนกัน โดย เฉลี่ยนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

5. ด้านการ เคาความหมายคำศัพท์หรือรูปประโยคในบริบท (context) โดย เฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมาก และ เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า นักเรียนจะพยายาม เคาความหมายของคำศัพท์หรือรูปประโยคจาก เนื้อ เรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ ในการ เคาความหมายคำศัพท์หรือรูปประโยคจาก เนื้อ เรื่องที่อ่านนักเรียนจะดูจากรูปภาพประกอบ เรื่อง โดย เฉลี่ยนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมาก ส่วนการ เคาความหมายคำศัพท์หรือรูปประโยค จาก เนื้อ เรื่องที่อ่าน โดยดูจากชื่อ เรื่อง และดูจากคำศัพท์และรูปประโยคที่เรียนมาแล้วซึ่งอยู่รอบข้าง คำหรือประโยคที่จะ เคาความหมาย โดย เฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

ข. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับครูสอนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1 สถานภาพของครูสอนภาษาอังกฤษผู้ตอบ แบบสอบถาม

ครูสอนภาษาอังกฤษผู้ตอบ แบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นหญิงมากกว่าชาย มีช่วงอายุตั้งแต่ 36 - 40 ปี ส่วนวุฒิการศึกษาของครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ จบการศึกษาใน ระดับปริญญาตรี และส่วนใหญ่จบวิชา เอกภาษาอังกฤษ มีประสบการณ์สอนภาษาอังกฤษอยู่ใน

ช่วง 3-10 ปี สำหรับหน้าที่ของครูภาษาอังกฤษนั้น ส่วนใหญ่ต้องสอนกลุ่ม
 ประสพการณ์อื่นด้วย และยังมีตำแหน่งหน้าที่อื่น ๆ ด้วย นอกเหนือจากการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
 ในการมอบหมายให้สอนวิชาภาษาอังกฤษครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความสนใจและสมัครใจ
 สอนเอง นอกจากนี้ครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เคยผ่านการอบรมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรและ
 วิธีสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตรประถมศึกษา 2521 โดยได้รับความรู้และความเข้าใจในการอบรม
 ในระดับมาก

ตอนที่ 2 การส่งเสริมของครูสอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับวิธีการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ
 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง

การส่งเสริมครูสอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับวิธีการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของ
 นักเรียนซึ่งแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ วิธีสอนของครูสอนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมวิธีการ เรียนรู้ของ
 นักเรียน และการส่งเสริมการเรียนของครูสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ภาษาอังกฤษสูง โดยเฉลี่ยแล้วครูสอนภาษาอังกฤษมีการปฏิบัติในระดับมาก และ เมื่อพิจารณาใน
 แต่ละด้านของการปฏิบัติ เกี่ยวกับการส่งเสริมของครูสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนพบว่า

1. ด้านวิธีสอนที่ส่งเสริมวิธีการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดย
 เฉลี่ยแล้วครูสอนภาษาอังกฤษมีการปฏิบัติในระดับมาก และ เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า อธิบาย
 ให้นักเรียน เข้าใจ เมื่อนักเรียนถามหรือมีข้อสงสัย เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ แนะนำวิธีปฏิบัติตัวในการ
 เรียนให้แก่เด็กนักเรียนในช่วงแรก ก่อนเริ่มเรียนภาษาอังกฤษ เช่น ตั้งใจและสนใจเรียน ไม่
 เข้าใจให้ถามทันที ให้เตรียมบทเรียนล่วงหน้าท่องจำคำศัพท์ทุกวัน เป็นต้น โดยเฉลี่ยแล้วครู
 สอนภาษาอังกฤษมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ให้นักเรียนเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านหนังสือ
 การดูและหนังสือนิทานภาษาอังกฤษ ฝึกให้นักเรียนหาโอกาสได้ใช้ความสามารถในการ เขียน
 จดรายการสิ่งของต่าง ๆ ฝึกให้นักเรียนหาคำความหมายคำศัพท์หรือรูปประโยคในการอ่าน
 หัวเรื่องให้ เข้าใจโดยดูจากชื่อเรื่องและคำศัพท์และประโยคที่เรียนมาแล้ว ซึ่งอยู่รอบข้างคำ
 หรือประโยคที่จะ ความหมาย ฯลฯ โดยเฉลี่ยแล้วครูสอนภาษาอังกฤษมีการปฏิบัติในระดับ
 ปานกลาง ส่วนการฝึกให้นักเรียนหาโอกาสได้ใช้ความสามารถในการ เขียนจดหมายติดต่อกับ เพื่อน
 ต่างประเทศ โดยเฉลี่ยแล้วครูสอนภาษาอังกฤษมีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

2. ด้านการส่งเสริมการเรียนแก่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ภาษาอังกฤษสูง โดยเฉลี่ยแล้วครูสอนภาษาอังกฤษมีการปฏิบัติในระดับมาก และ เมื่อพิจารณา เป็น

รายข้อพบว่า ให้นักเรียนที่เรียนเก่งมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยตอบคำถามเสมอ ช่วยสอนเพื่อนที่เรียนอ่อน เป็นหัวหน้ากลุ่ม เป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมการเรียน ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยครูในบางครั้ง ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเสริมเพิ่มเติม นอกเหนือจากการเรียนในห้อง โดยเฉลี่ยวแล้วครูสอนภาษาอังกฤษมีการปฏิบัติในระดับมาก ส่วนการสอนเสริมให้แก่เด็กเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเก่ง จัดมุมเพิ่มพูนความรู้ให้แก่เด็กเรียน เช่น หนังสือการ์ตูน นิทาน หนังสือพิมพ์ เทป และพจนานุกรมภาษาอังกฤษให้แก่เด็กเรียนได้ฝึกการฟัง พูด อ่าน และเขียนด้วยตนเองในเวลาว่าง ฯลฯ โดยเฉลี่ยวแล้วครูสอนภาษาอังกฤษมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

ค. ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ปกครอง

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ปกครองผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ปกครองผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นหญิงมากกว่าชาย ประกอบด้วยอาชีพรับราชการ (ยกเว้นครู) หรือทำงานรัฐวิสาหกิจ สำหรับวุฒิการศึกษาของผู้ปกครองนั้น ส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ส่วนรายได้นั้นผู้ปกครองส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 10,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 การส่งเสริมของผู้ปกครองเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง

การส่งเสริมของผู้ปกครองเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนนั้น แบ่งเป็น 5 ด้านคือ การจัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดหาอุปกรณ์การเรียนภาษาอังกฤษ การให้ความช่วยเหลือและความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ การเอาใจใส่และติดตามผลการเรียน และการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ โดยเฉลี่ยวแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านแล้วพบว่า

1. ด้านการจัดสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ โดยเฉลี่ยวแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จัดโต๊ะเก้าอี้ และสถานที่ให้นักเรียนทำงานหรือทำการบ้านเป็นที่เป็นทาง ขณะที่นักเรียนทำการบ้านจะไม่เรียกใช้งาน ฝึกให้นักเรียนใช้เวลาว่างในการฝึกฝนภาษาอังกฤษหรือท่องจำคำศัพท์ด้วยตนเอง โดยเฉลี่ยวแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับมาก ส่วนการฝึกให้นักเรียนทำการบ้านและ

ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษโดยกำหนดเวลาที่แน่นอนให้แก่นักเรียน โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

2. ด้านการจัดหาอุปกรณ์การเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จัดหาหนังสือและอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษโดยจัดหาพจนานุกรมภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด นอกจากนี้จัดหาหนังสือเพื่อฝึกการอ่านภาษาอังกฤษให้แก่นักเรียน เช่น หนังสือนิทาน หนังสือเกมภาษาอังกฤษ จัดหาเทปภาษาอังกฤษเพื่อฝึกการฟังและพูดให้แก่เรียน ฯลฯ โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง

3. ด้านการให้ความช่วยเหลือและความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า จัดหาครูสอนพิเศษหรือให้นักเรียนเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับมาก นอกจากนี้ฝึกให้นักเรียนหัดสังเกตและอ่านคำหรือข้อความภาษาอังกฤษที่พบเห็นตามที่ต่าง ๆ เช่น ป้ายโฆษณา ฉลากยา สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ เป็นต้น ใช้เวลาว่างฝึกการสนทนาภาษาอังกฤษกับนักเรียนอธิบายและสอนเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ หรือมีข้อสงสัยเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการฝึกให้นักเรียนได้ใช้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยเขียนจดหมายติดต่อกับเพื่อนต่างประเทศ โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด

4. ด้านการเอาใจใส่และติดตามผลการเรียน โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ได้ถามและติดตามผลการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนเป็นระยะ ๆ ตรวจสอบแบบฝึกหัดและการบ้านภาษาอังกฤษว่าทำครบถูกต้อง หรือ มีข้อบกพร่องใดบ้างพร้อมทั้งแนะนำและแก้ไข โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับมาก นอกจากนี้ทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนเรียนในแต่ละวัน ดูแลและเอาใจใส่ขณะนักเรียนทำการบ้าน โดยเฉลี่ยผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ส่วนการสอนและเตรียมบทเรียนล่วงหน้าภาษาอังกฤษให้แก่เรียน โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับน้อย

5. ด้านการให้การสนับสนุนและเสริมกำลังใจโดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การให้คำแนะนำและชี้แจงให้นักเรียนเห็นประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ให้คำแนะนำและกำลังใจเมื่อนักเรียนมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษและกล่าวคำชมเชยหรือให้รางวัล เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดถูกต้องหรือทำคะแนนสอบภาษาอังกฤษได้ดี โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

1. วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงที่ใช้ปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษ

เมื่อพิจารณาผลการวิจัยพบว่า วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ การวางแผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การฝึกฝนภาษาอังกฤษ การควบคุมและตรวจสอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เทคนิคในการจำคำศัพท์ โครงสร้าง และไวยากรณ์ และการเดาความหมายคำศัพท์หรือรูปประโยคในบริบท โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศสุดา รัชฎาวิชิตกุล (2530: บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงมีวิธีการเรียนรู้ที่ใช้ปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และตรงกับผลการวิจัยของ เบียลีสตอก และโฟรลิช (Bialystok and Frohlich 1978: 327-366) พบว่า ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองสูง มีวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดีกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาที่สองต่ำ การที่นักเรียนมีวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้ปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 5 ด้าน โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมากนั้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะของตัวผู้เรียน ที่เป็นเด็กเก่งหรือเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง จึงทำให้มีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างจากนักเรียนธรรมดาทั่วไป คือ นักเรียนเหล่านี้จะมีความจำดี เรียนรู้ได้รวดเร็ว ช่างสังเกต ชอบค้นคว้าหาความรู้ มีความกระตือรือร้นและรับผิดชอบในการทำงาน ชอบอ่านหนังสือทั้งในระดับชั้นเดียวกันและทั้งในระดับชั้นที่สูงกว่า ฯลฯ (สุลักษณ์ เทียนสุวรรณ 2528: 100-101; มังอร ภูวภิรมย์ขวัญ 2521: 17; ประคอง สุทธสาร 2526: 34) ซึ่งจากผลการวิจัยของนักเรียนในเรื่องวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษพบว่า สาเหตุ

ที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษได้ตั้งนั้นส่วนใหญ่มาจากนักเรียนมีความขยันและความจำดี และจากการเขียนความเรียงบรรยายของนักเรียนเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งที่โรงเรียนและที่บ้าน พบว่า เมื่ออยู่ที่โรงเรียนนักเรียนตั้งใจและสนใจเรียน อาสาออกไปฝึกกิจกรรมทางภาษา นอกจากนี้นักเรียนจะใช้เวลาว่างพักกลางวัน ค้นคว้าหาความรู้ โดยเข้าห้องสมุดอ่านหนังสือเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ เมื่ออยู่ที่บ้านนักเรียนจะรีบทำการบ้านทุกวิชา รวมทั้งภาษาอังกฤษให้เสร็จเรียบร้อย และใช้เวลาว่างในการฝึกอ่านหนังสือแบบเรียน หนังสือการ์ตูน สารานุกรมภาษาอังกฤษ หนังสือแบบเรียนที่เกี่ยวกับไวยากรณ์ หนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษของที่ ฯลฯ อีกทั้งนักเรียนชอบฝึกอ่านภาษาอังกฤษที่พบเห็นตามที่ต่าง ๆ เช่น แผ่นป้ายโฆษณา จากสิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ จากการวิจัยนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนเหล่านี้มีส่วนมาจากลักษณะของนักเรียนเอง ซึ่งเป็นเด็กเก่งหรือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุวิมล ว่องวาณิช (2522: 59-62) และ สัมภาษณ์ ฉัตรบุพผา (2529: 80) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เอาใจใส่และรับผิดชอบต่อการทำงาน สนใจในการเรียนและมีส่วนร่วมในชั่วโมงเรียน นอกจากนี้ยังมีความสามารถในการอ่านอีกด้วย

นอกจากนี้ทัศนคติต่อวิชาที่เรียนและต่อครูผู้สอนก็มีส่วนส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งนี้เพราะว่าการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียนและครูผู้สอนมีผลทำให้นักเรียนสนใจและอยากเรียน อีกทั้งมีความขยันตั้งใจทำงาน ซึ่งจากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบวิชาภาษาอังกฤษในระดับมาก นอกจากนี้นักเรียนทั้งหมดเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษมีประโยชน์ต่อนักเรียน และจากผลการเขียนความเรียงของนักเรียนเกี่ยวกับครูสอนภาษาอังกฤษ พบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษสอนดี มีอารมณ์ขัน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนน่าสนใจทำให้ไม่เบื่อ โดยใช้เกมและเพลง ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ จรรยา สุวรรณทัต และคณะ (2519: 66) และ วัลลภา จันทร์เพ็ญ (2526: บทคัดย่อ) พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะมีทัศนคติที่ดีในการเรียน ฉะนั้น เมื่อนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนแล้วจึงมีผลทำให้นักเรียนมีความขยัน ตั้งใจและสนใจเรียน

ประสบการณ์และพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียนก็มีส่วนส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยเช่นกัน จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นอนุบาล ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความรู้และประสบการณ์เรียนภาษาอังกฤษมาก่อน จึงส่งผลให้นักเรียนมีความเข้าใจบทเรียนได้เร็วขึ้นขณะเรียน เมื่อนักเรียนสามารถ

เข้าใจบทเรียนเร็วขึ้น จึงทำให้อยากเรียน มีความสนใจและตั้งใจเรียนมากขึ้น ซึ่งตรงกับแนวคิดของ ลักขณา สริวัฒน์ (2530: 63) ที่ว่าความรู้และประสบการณ์เดิม อันได้แก่ความรู้ ความคิด และการกระทำที่ปรากฏแก่ผู้นั้นมาแล้วในอดีตมีส่วนสำคัญเป็นอันมากในการ เรียนรู้

จากที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า ลักษณะของผู้เรียนและทัศนคติวิชาที่เรียนและตัวครู ผู้สอน และประสบการณ์และพื้นฐานความรู้เดิมของนักเรียน มีส่วนส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ที่นักเรียน ใช้ปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษ

เมื่อพิจารณาในประเด็นที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่าด้านการวางแผนการเรียนรู้อังกฤษในข้อที่ว่า จัดทำตารางกำหนดเวลาในการทบทวนและฝึกฝนภาษานั้น โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับปานกลางเท่านั้น ทั้งนี้เป็นเพราะว่านักเรียนไม่เห็นความสำคัญ ความจำเป็น และประโยชน์ของการกำหนดเวลาในการทำงานเพราะเด็กไทยส่วนใหญ่ไม่คุ้นเคยกับการกระทำเช่นนี้ ซึ่งไม่ใช่เป็นวัฒนธรรมของเรา ซึ่งผิดกับเด็กต่างประเทศที่เป็นเด็ก เก่งหรือ เรียนดีมักจะมีการวางแผนการเรียนโดยจัดทำตารางกำหนดเวลาในการทบทวนและฝึกฝนภาษาอังกฤษ ซึ่งจากคำกล่าวของ สมิธ (Smith 1970: 2-25) จอห์นสัน (Johnson 1980: 79-101) และ ไพฑูรย์ วชิราโชติกุล (2508: 2-3) ที่ว่านักเรียนที่เรียนดี เรียนเก่งหรือผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนจะรู้จักการวางแผนการเรียนรู้อย่างดีโดยกำหนดเวลาเรียนและทบทวนหนังสืออย่างเป็น เรื่อง เป็นราว ฉะนั้นถ้าครูฝึกให้นักเรียนเหล่านี้ได้มีการจัดทำตารางกำหนดเวลาในการทบทวนและฝึกฝนภาษาอังกฤษตั้งแต่้วยเริ่มต้นของการเรียนแล้ว จะเป็นประโยชน์แก่ตัวนักเรียนในการเรียนระดับสูงต่อไป ซึ่งเท่ากับเป็นการฝึกให้นักเรียนเตือนตนเองเสมอว่า เวลาใดนักเรียนควรจะทำอะไรโดยไม่ปล่อยเวลาว่างให้เสียประโยชน์ และเท่ากับเป็นการจัดระบบการทำงานให้กับตนเอง ซึ่งมีผลทำให้นักเรียนทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมกันนี้ครูควรมีวิธีตรวจสอบการวางแผนการจัดทำตารางเวลาในการเรียนเป็นระยะ ๆ อีกทั้งให้คำแนะนำและแก้ไขให้การจัดทำตารางเวลาในการเรียนมีคุณค่าจริง ๆ

สำหรับด้านการฝึกฝนภาษาอังกฤษ เรื่องการฟังและพูดในข้อที่ว่านักเรียนมีโอกาสได้ฝึกสนทนาภาษาอังกฤษกับเพื่อนในช่วงเรียน โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความพยายามที่จะฝึกฝนการใช้ภาษาโดยร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ในห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เวนเคน (Wenden 1985: 4-5) และสถาบันสอนภาษา โอต้าเฮาส์ (2530: 11) ที่ว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเก่งหรือเรียนภาษาอังกฤษได้ดีนั้น

มีความพยายามในการฝึกฝนภาษาไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน อีกทั้งอาจเป็นเพราะว่าครูมีความเข้าใจการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารในปัจจุบันที่เน้นบทบาทของผู้เรียนโดยผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนทำกิจกรรมกับเพื่อนในห้องเรียนมากที่สุด ครูเป็นเพียงผู้จัดกิจกรรม และให้คำอธิบายเท่านั้น (เดือนใจ แก้วโสภาส 2525: 18; ประนอม สุรัสวดี 2531: 30-31) นอกจากนี้การฝึกการฟังและพูดในข้อที่ว่า ดูโทรทัศน์ที่มีรายการภาษาอังกฤษเพื่อฝึกการฟังและพูด โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการเขียนความเรียงบรรยายของนักเรียนเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเมื่ออยู่ที่บ้านพบว่า นักเรียนจะดูโทรทัศน์ที่มีรายการภาษาอังกฤษเพื่อฝึกการฟังและพูด เช่น รายการ มัสซี่คุณน้าต่างดาว ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนมีความสนใจในการใช้เวลาว่างในการเรียนรู้ภาษาเสมอ ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ คาร์รอล (Carroll อ้างถึงใน Bert and others 1977: 1-7) ซึ่งได้เสนอว่านักเรียนหรือผู้เรียนที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นต้องรู้จักหาโอกาสเรียนรู้ภาษาเสมอ และใช้เวลาว่างทำกิจกรรมนอกชั้นเรียน เช่น ดูภาพยนตร์ จากโทรทัศน์ ฟังวิทยุ อ่านหนังสือ ฯลฯ

ส่วนการฝึกอ่าน ในข้อที่ว่านักเรียนหัดสังเกตและอ่านคำ หรือข้อความภาษาอังกฤษที่พบเห็นตามที่ต่าง-ๆ เช่น บ้ายโฆษณา ฉลากยา สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ เป็นต้น โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ซึ่งตรงกับผลการเขียนความเรียงบรรยายของนักเรียนในเรื่องการปฏิบัติตนในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ว่า นักเรียนชอบฝึกอ่านภาษาอังกฤษตามที่ต่าง ๆ ที่พบเห็น เมื่ออ่านแล้วพบคำศัพท์ใหม่จะจดรวบรวมในสมุดจดคำศัพท์แสดงให้เห็นว่า นักเรียนเหล่านี้มีความสนใจและรักการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ประมวญ ดิกคินสัน (2529: 26) ที่ว่านักเรียนที่เรียนเก่งภาษาอังกฤษมักจะเป็นผู้ที่รักการอ่าน สังเกตจากการที่ชอบอ่านภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นฉลากที่ติดตามกล่องหรือแผ่นป้ายที่มีภาษาอังกฤษ และตรงกับลักษณะของเด็กฉลาดที่พบว่า รู้จักสังเกตสิ่งต่าง ๆ มีความอยากรู้อยากเห็น (เอกสารประกอบการสัมมนา เรื่อง การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524: 1-2) นอกจากนี้นักเรียนฝึกฝนการอ่านหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษทั่ว ๆ ไป นอกเหนือจากแบบเรียนของโรงเรียน ซึ่งเป็นแบบเรียนภาษาอังกฤษที่สำนักพิมพ์ต่าง ๆ จัดพิมพ์จำหน่าย โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการเขียนความเรียงบรรยายของนักเรียนในเรื่องการปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนจะใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษทั่ว ๆ ไป แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความขยันสนใจการอ่าน ซึ่งตรงกับลักษณะ

ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ที่ชอบอ่านหนังสือที่เหมาะสมกับวัยของคน (บังอร ภูวภิรมย์ขวัญ 2527: 16-17) และสอดคล้องกับคำกล่าวของ สเติร์น (Stern อ้างถึงใน เกศสุดา รัชฎาวิชิตกุล 2530: 4-12) ที่ว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษได้ดีนั้น รักการฝึกฝนภาษา สำหรับการฝึกอ่านในข้อที่ว่าฝึกอ่านหนังสือพิมพ์ พบว่า โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับคำกล่าวของ นพพร พานิชสุข (2524: 21-23) และสถาบันสอนภาษาไอต้าเฮาส์ (2530: 10) ที่ว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษให้ได้ผลดี จำเป็นต้องหมั่นฝึกฝนอยู่เสมอ รู้จักฝึกอ่านบ่อย ๆ ซึ่งอาจจะหนังสือพิมพ์ คำรา เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนขาดการฝึกฝนและการส่งเสริม ฉะนั้นทั้งครูและผู้ปกครองควรจะได้มีการส่งเสริมในเรื่องนี้ ซึ่งครูควรจะต้องจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ เช่น ให้นักเรียนช่วยกันจัดทำหนังสือพิมพ์ประจำห้อง โดยอ่านและรวบรวมจากข่าวในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ให้นักเรียนหาคำศัพท์ในหนังสือพิมพ์ เป็นต้น ส่วนผู้ปกครองอาจจะส่งเสริมนักเรียนในเรื่องนี้โดยการจัดซื้อหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมสำหรับนักเรียน เช่น Student Weekly อีกทั้งฝึกอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษกับนักเรียน

สำหรับการฝึกเขียน ในข้อที่ว่านักเรียนมีโอกาสใช้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เช่น เขียนติดต่อกับเพื่อนต่างประเทศ เขียนจดรายการสิ่งของต่าง ๆ และจดบันทึกประจำวัน โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับน้อย ปานกลาง น้อย ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ยากและซับซ้อน อีกทั้งนักเรียนไม่ได้รับการฝึกฝนทักษะนี้เท่าที่ควร การที่ครูจะสอนทักษะนี้ให้แก่แก่นักเรียนได้นั้น นักเรียนจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานในเรื่องคำศัพท์ โครงสร้าง และไวยากรณ์พอควร จึงจะทำให้แก่นักเรียนมีความสามารถในการเขียนได้ดี ด้วยเหตุนี้ทำให้ครูละเลยการสอนทักษะนี้ให้แก่แก่นักเรียน (สมบูรณ์ วิชาวิบูล 2528: 1)

ส่วนด้านการควบคุมและตรวจสอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในข้อที่ว่านักเรียนแก้ไขแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษที่ทำผิดให้ถูกต้องและระวังไม่ให้ผิดอีก โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ซึ่งตรงกับผลการเขียนความเรียงบรรยายของนักเรียนในเรื่องวิธีปฏิบัติตนในการเรียนภาษาอังกฤษ ที่ว่าเมื่อนักเรียนทำแบบฝึกหัดจะแก้ไขให้ถูกต้องเสมอ โดยแก้ไขด้วยตนเองและถามเพื่อนที่ถูกต้อง แสดงให้เห็นว่านักเรียนรู้จักควบคุมและตรวจสอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกศสุดา รัชฎาวิชิตกุล (2530: บทคัดย่อ) ที่พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง รู้จักควบคุมและตรวจสอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนภาษาอังกฤษคำ และตรงกับคำกล่าวของ โคเฮน และ อาเพ็ก (Cohen and Aphek 1981: 211-266) และ รูบิน (Rubin 1979: 20-27) ที่ว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษได้ดีจะรู้จักควบคุมและตรวจสอบการเรียนรู้ของตน โดยรู้จักตรวจสอบแบบฝึกหัดที่ตนทำนั้นถูกต้องหรือไม่ และเมื่อทำแบบฝึกหัดผิดก็รู้จักแก้ไข ระวังไม่ให้ผิดอีกต่อไป นอกจากนี้นักเรียนมีการควบคุมและตรวจสอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในข้อที่ว่า นักเรียนฝึกการฟัง พูด อ่าน และ เขียน และเดาความหมายคำศัพท์แล้ว นักเรียนจะตรวจสอบความถูกต้องด้วยตนเอง โดยเปิดดูจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษโดยเฉยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนรู้จักวิธีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง โดยอาศัยพจนานุกรมภาษาอังกฤษ ซึ่งตรงกับลักษณะของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงที่ว่า นักเรียนเหล่านี้มีความอยากรู้ อยากเห็น และมีความเพียรพยายามที่จะแสวงหาคำตอบให้ได้ (Mallis and Heinman อ้างถึงใน นงลักษณ์ ศรีสุวรรณ 2529: 17)

ในด้านเทคนิคในการจำคำศัพท์ โครงสร้าง และไวยากรณ์ ในข้อที่ว่านักเรียนใช้วิธีการท่องเพื่อจำคำศัพท์ โดยเฉยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติมากที่สุด และจากการเขียนความเรียงบรรยายของนักเรียนในเรื่องการปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน เมื่ออยู่ที่บ้านพบว่า ในการจำคำศัพท์และกฎหลักไวยากรณ์ นักเรียนจะหมั่นท่องจำเสมอ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาทักษะมีหลักและกฎเกณฑ์มากมาย จึงจำเป็นต้องอาศัยการท่องจำ ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ ปานดา ไซ้เทียมวงศ์ และ พิตรวัลย์ ไกรวิท (2516: 98) ที่ว่าในเรื่องของการจำคำศัพท์ การท่องจำยังมีความจำเป็นอยู่ ส่วนเทคนิคในการจำคำศัพท์ เช่น การจำเสียงของคำศัพท์ที่คล้องจองกัน จำคำศัพท์โดยสังเขปพยัญชนะของคำศัพท์ที่ขึ้นต้นเหมือนกัน และจำคำศัพท์โดยจัดพวกหรือหมวดหมู่ของคำศัพท์ก่อนเพื่อสะดวกในการจำ โดยเฉยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักเรียนยังเด็กเกินไปมีประสบการณ์ในการเรียนไม่มากนัก จึงทำให้ไม่รู้จักหาเทคนิคในการจำคำศัพท์ ฉะนั้นในการสอนของครูนั้นนอกจากจะให้นักเรียนท่องจำคำศัพท์ครูควรสอนเทคนิคในการจำคำศัพท์ให้แก่ นักเรียน เช่น ให้นักเรียนหัดสังเขปเทียบเสียงของคำศัพท์นั้น หรือให้จำคำศัพท์โดยสร้างภาพกับทาคำที่มีเสียงภาษาไทยเป็นต้นว่า pinto ผู้เรียนจะนึกถึงคำว่า ปันโตในภาษาไทยโดยนึก เป็นม้าถือปันโต ซึ่งมีความหมายว่าม้ามีจุดตามตัว

สำหรับด้านการ เคาความหมายคำศัพท์หรือรูปประโยคจาก เนื้อ เรื่องที่อ่าน โดยดู จากภาพประกอบ เรื่องโดย เฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมาก ส่วนการ เคาความหมาย คำศัพท์หรือรูปประโยคจาก เนื้อ เรื่องที่อ่าน โดยดูจากชื่อ เรื่องและจากคำศัพท์และรูปประโยคที่ เรียน มาแล้ว ซึ่งอยู่รอบข้างคำหรือประโยคที่จะ เคาความหมายโดย เฉลี่ยแล้วนักเรียนมีการปฏิบัติในระดับ ปานกลางเท่านั้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับคำกล่าวของ โคเฮน และ อาเพ็ก (Cohen and Apek 1981: 211-266) ที่ว่า วิธีการเรียนรู้ภาษาของนักเรียนที่เรียนภาษาได้ดีนั้น จะรู้จักวิธีการ อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้แก่ การอ่านคร่าว ๆ โดยอาศัยบริบท และจากคำกล่าวของ จอห์นสัน (Johnson 1980: 79-161) ที่ว่าในการอ่านของนักเรียนนั้น นักเรียนควรสังเกตรูปภาพประกอบ เพื่อช่วยในการ เคาความหมายของ เรื่อง ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่าเป็นเพราะว่านักเรียนยัง เด็ก เกินไปทีละให้ความสนใจกับชื่อเรื่องและจากคำศัพท์และหรือประโยคที่เรียนมาแล้ว ส่วนมากจะ ให้ความสนใจกับรูปภาพมากกว่า นอกจากนี้อาจจะเป็น เพราะนักเรียนขาดการฝึกฝนในเรื่องวิธี อ่านจากครู ฉะนั้นครูผู้สอนควรจะฝึกหัดให้นักเรียนรู้จักสัง เกตและตีความจากภาพประกอบ เรื่อง และคำศัพท์และรูปประโยคที่เรียนมาแล้วที่อยู่รอบข้างคำที่จะ เคาความหมาย จะเป็นการช่วยให้นักเรียน เคาความหมายของคำศัพท์หรือรูปประโยคที่ยังไม่ทราบได้เร็วและง่ายขึ้น อีกทั้งทำให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องได้ เข้าใจยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ฉัตรสุตา ดวงพลอย (2526: 11) และ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2530: 320-321) ที่ว่าในการสอนอ่านครูควรสอน ให้นักเรียนหัด เคาความหมายจาก เนื้อความรอบข้าง จากคำหรือประโยคที่เรียนมาแล้ว หรือ พิจารณาโดยดูจากรูปภาพประกอบ เรื่องที่จะช่วยให้นักเรียนอ่านเนื้อ เรื่องได้ เข้าใจยิ่งขึ้น

2. การส่งเสริมของครูสอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับวิธีการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษสูง

จากผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมของครูสอนภาษาอังกฤษ เกี่ยวกับวิธีการ เรียนรู้ ภาษาอังกฤษของนักเรียนซึ่งแบ่ง เป็น 2 ด้าน คือ วิธีสอนของครูสอนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมวิธีการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน และการส่งเสริมการเรียนของครูสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนภาษาอังกฤษสูง โดย เฉลี่ยแล้วครูสอนภาษาอังกฤษมีการปฏิบัติในระดับ มาก ทั้งนี้อาจ เนื่องมาจากครูสอนภาษาอังกฤษมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษ และหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2521 เป็นอย่างดี ซึ่งจะเห็นได้จากผลการวิจัยพบว่า ครู สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่จบวิชา เอกภาษาอังกฤษและ เคยผ่านการอบรม เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรและ

วิธีสอนภาษาอังกฤษมาแล้ว อีกทั้งครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่เคยผ่านการอบรมมาแล้ว 1-4 ครั้ง โดยได้รับความรู้ ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ครูสอนภาษาอังกฤษเหล่านี้ส่วนใหญ่มีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษมาแล้ว 3-10 ปี จึงมีผลทำให้ครูสอนภาษาอังกฤษมีความสามารถถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กานดา จรคล (2529: บทคัดย่อ) และโรเบิร์ต (Robert 1966: 635) ที่พบว่าครูสอนภาษาอังกฤษที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษและผ่านการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีสอนภาษาอังกฤษมาแล้ว รวมทั้งมีประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษมาหลายปี มีส่วนส่งเสริมเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน ส่วนในด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ของครูสอนภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงในข้อที่ว่าให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเสริมเพิ่มเติม และข้อที่ว่าให้นักเรียนที่เรียนเก่งมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ เช่น เป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ช่วยสอนเพื่อนที่เรียนอ่อน ฯลฯ โดยเฉลี่ยแล้วครูสอนภาษาอังกฤษมีการปฏิบัติในระดับมาก และจากการเขียนความเรียงของนักเรียนเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนรู้ของครูสอนภาษาอังกฤษยังพบว่า ครูสอนภาษาอังกฤษได้จัดโครงการหรือชุมนุมภาษาอังกฤษแก่นักเรียนที่มีความสนใจ เพื่อส่งเสริมความรู้ ความสามารถ ภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งนักเรียนจะสมัคร เป็นสมาชิกชุมนุม โดยกิจกรรมที่จัดมีดังนี้ เช่น มีการแข่งขันตอบปัญหาภาษาอังกฤษและให้นักเรียนชมการ์ตูน มีการเชิญวิทยากรชาวต่างประเทศมาสอนแก่นักเรียนในบางครั้งให้นักเรียนที่เรียนเก่งได้มีโอกาสต้อนรับวิทยากรชาวต่างประเทศเพื่อให้นักเรียนเหล่านี้ได้มีประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษา กับสถานการณ์จริง อีกทั้งให้นักเรียนช่วยครูสอนภาษาอังกฤษในการจัดทำวารสารภาษาอังกฤษขึ้น ในโรงเรียนอีกด้วย จากกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูสอนภาษาอังกฤษจัดส่งเสริมให้แก่เด็กนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง จะเห็นได้ว่าครูเหล่านี้มีความรู้ความเข้าใจในหลักจิตวิทยา คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและคำกล่าวของ กรรณิการ์ หวงเกษม (2531: 39) พิศวัลย์ ไกรทวดี (2531: 13) และ เสริมศรี ไชยสร (2521: 34) สรุปได้ว่าครูมีหน้าที่สอนและเสริมความรู้ให้แก่ผู้เรียน การสอนของครูควรคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจและความสามารถของแต่ละคน ถ้าเด็กคนใด เรียนเก่งครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนที่ส่งเสริมให้เด็กเหล่านี้ได้มีประสบการณ์การเรียนรู้เพิ่มเติมก้าวไปตามศักยภาพของตน

เมื่อพิจารณาในประเด็นที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมของครูสอนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า ด้านวิธีสอนของครูสอนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในข้อที่ว่า ให้นักเรียนเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านโดยอ่านภาษาอังกฤษจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ และแบบเรียนภาษาอังกฤษทั่ว ๆ ไป นอกเหนือจากแบบเรียนที่โรงเรียนโดยเฉลี่ยแล้วครูมีการปฏิบัติในระดับน้อย ทั้งนี้เพราะว่าครูไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ และแบบเรียนภาษาอังกฤษทั่ว ๆ ไป ซึ่งสำนักพิมพ์ต่าง ๆ จัดพิมพ์จำหน่ายที่สามารถนำมาใช้ในการฝึกอ่านให้แก่ นักเรียน ครูเน้นความสำคัญกับแบบเรียนของโรงเรียนมากเกินไป ผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับคำกล่าวของ ทรงพร อิศโรฤฎ (2529: 49) และ ประพนธ์ สุรัสวดี (2531: 31) ที่ว่าการฝึกอ่านนอกจากครูจะให้นักเรียนฝึกอ่านในบทเรียนแล้ว ครูควรฝึกให้นักเรียนหัดอ่านหนังสือนอกเวลาด้วยตนเอง เช่น จัดหาหนังสือที่มีประโยชน์ให้อ่าน แนะนำให้อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษที่มีในบ้านเรา เช่น Student Weekly อ่านนิทานภาษาอังกฤษง่าย ๆ อ่านหนังสือคำศัพท์ นอกจากนี้ด้านวิธีสอนของครูสอนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ในข้อที่ว่า ฝึกให้นักเรียนหาโอกาสใช้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ เช่น เขียนจดหมายติดต่อกับเพื่อนต่างประเทศ จดรายการสิ่งของต่าง ๆ และจดบันทึกประจำวันโดยเฉลี่ยแล้ว ครูสอนภาษาอังกฤษมีการปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด ปานกลาง และน้อย ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูสอนภาษาอังกฤษไม่เห็นความสำคัญของทักษะการเขียนเท่ากับทักษะการฟัง พูด และอ่าน อีกทั้งทักษะนี้เป็นทักษะที่ยากและซับซ้อน ดังนั้นครูสอนภาษาอังกฤษจึงละเลยเกี่ยวกับการฝึกทักษะนี้ไป (สมบูรณ์ วิชาวิญญู 2528: 1) ซึ่งตามความจริงแล้วนักเรียนควรได้รับการฝึกฝนทักษะการเขียนเท่ากับทักษะอื่น ๆ โดยครูจัดกิจกรรมการเขียนที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ๆ เช่น เขียนจดหมายถึงเพื่อนต่างประเทศ (pentel) โดยส่งไปจริง ๆ ให้เขียนคำอวยพรภาษาอังกฤษเนื่องในโอกาสวันสำคัญ ๆ โดยส่งให้พ่อแม่ ญาติพี่น้อง หรือเพื่อนในห้องเรียน เป็นต้น

ส่วนด้านการส่งเสริมการเรียนให้แก่ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง ในข้อที่ว่าสอนเสริมให้แก่ นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเก่ง จัดมุมเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ นักเรียน เพื่อฝึกการฟัง พูด อ่าน และเขียนด้วยตนเองในเวลาว่าง มอบหมายงานพิเศษให้ทำ โดยเฉลี่ยแล้วครูสอนภาษาอังกฤษมีการปฏิบัติในระดับปานกลางเท่านั้น ทั้งนี้เนื่องมาจากครูสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ต้องสอนวิชาในกลุ่มประสบการณ์อื่น และยังมีตำแหน่งหน้าที่อื่นที่ต้องรับผิดชอบด้วย แต่อย่างไรก็ตามครูสอนภาษาอังกฤษควรจะมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการสอนเสริม และจัดกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริม

พัฒนาความสามารถนักเรียนเหล่านี้ให้มากขึ้น ทั้งนี้เพราะนักเรียนเหล่านี้เรียนรู้ได้รวดเร็วมีความสนใจกว้างขวางและลึกซึ้ง ชอบค้นคว้า ชอบทำงานที่ท้าทายความสามารถ และรักการอ่าน (มังอร ฎาภิรมย์ขวัญ 2521: 17) และจากคำกล่าวของ อารี รังสินันท์ (2527: 38-40) และ สุลักษณ์ เทียนสุวรรณ (2528: 106) ที่ว่าทางโรงเรียนควรจะจัดการศึกษาและกิจกรรมการเรียน การสอนสำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยจัดกิจกรรมพิเศษที่สนองความต้องการ ของเด็กเหล่านี้ ซึ่งอาจจะ เป็นการจัดชั้นพิเศษ จัดสอนพิเศษ สอนเสริมให้เรียนเพิ่มเติม หรือ มอบหมายงานพิเศษ ให้เด็กทำตามที่เขาสนใจ รวมทั้งจัดมุม เพิ่มพูนความรู้ให้แก่ นักเรียน ฯลฯ โดย ที่ครูสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้น เดียวกันอาจจะร่วมมือกันช่วยจัดทำโครงการและจัดทำกิจกรรมที่ ส่งเสริมความสามารถให้แก่ นักเรียน แทนที่จะทำ เพียงผู้เดียว นอกจากจะเป็นการแบ่งเบาภาระหน้าที่ ของคนแล้ว การที่ครูได้มีโอกาสทำงานร่วมกันนั้น นับว่ามีประโยชน์อย่างมาก คือ ทำให้การ ทำงานมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งทำให้ครูแต่ละคนได้แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดที่ตนมีให้แก่ผู้อื่น

3. การส่งเสริมของผู้ปกครอง เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง

จากผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมของผู้ปกครอง เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ การจัดหาสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การ จัดหาอุปกรณ์การเรียนภาษาอังกฤษ การให้ความช่วยเหลือและความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ การเอาใจใส่และติดตามผลการเรียน และการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้ว ผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นางลักขณ์ ศรีสุวรรณ (2529: 97) พบว่า ผู้ปกครองมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมการเรียนแก่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งที่ตามความเป็นจริงแล้วผู้ปกครองควรมีการปฏิบัติ ในการส่งเสริมการเรียนในระดับมากหรือมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ผู้ปกครองเห็นว่า นักเรียนมีความสามารถหรือเรียนดีอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องดูแลเอาใจใส่มากนัก ซึ่งตรงกับผลการ วิจัยของ นางลักขณ์ ศรีสุวรรณ (2529: 97) พบว่า เหตุผลที่มีคามารดาให้การส่งเสริมการเรียน คณิตศาสตร์แก่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะว่า บุตรเรียนอยู่ในเกณฑ์ดีอยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่านักเรียนจะเรียนดีหรือเก่งอยู่แล้ว ผู้วิจัย เห็นว่าผู้ปกครองก็ควรจะให้ความสนใจและส่งเสริมการเรียนแก่นักเรียนอย่างเต็มที่ เพื่อพัฒนา ความสามารถของนักเรียนเหล่านี้ให้มีความก้าวหน้าและประสบความสำเร็จให้มากที่สุด ทั้งนี้เนื่อง

มาจากผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ คาร์เนส และ คาร์เนส (Karnes and Karnes 1982: 236-243) ที่ว่าผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญที่ต้อง ส่งเสริมให้เด็กเก่งหรือเด็กฉลาดได้พัฒนาความสามารถของเขาได้อย่างมาก

นอกจากนี้จากผลการวิจัยของผู้ปกครองในเรื่องการส่งเสริมของผู้ปกครองพบว่า ด้านการให้ความช่วยเหลือและความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในข้อที่ว่า จัดหาครูสอนพิเศษ หรือให้นักเรียนเรียนกวดวิชาภาษาอังกฤษ โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับมาก ซึ่ง ตรงกับผลการเขียนความเรียงบรรยายของนักเรียนในเรื่องการส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครอง พบว่าผู้ปกครองให้นักเรียนเรียนพิเศษหรือกวดวิชาภาษาอังกฤษโดยจ้างครูมาสอนที่บ้าน หรือให้ไป เรียนในโรงเรียนที่สอนภาษาโดยตรง แสดงให้เห็นว่าการที่ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียน พิเศษกันมาก จึงทำให้ผู้ปกครองเห็นว่าไม่จำเป็นต้องดูแลเอาใจใส่นักเรียนในเรื่องการเรียน โดยปล่อยให้ครูสอนพิเศษเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องการเรียนการสอนนักเรียนแทนตน ซึ่งอันที่จริงแล้ว ผู้ปกครองก็ยังคงควรที่จะให้การดูแลเอาใจใส่นักเรียนให้เหมือนเดิม ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนา ความสามารถของเขาได้มากขึ้น ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ พยอม อึ้งคตานุวัฒน์ (2530: 17-18) ที่ว่าครูนั้นมีหน้าที่สอน และส่งเสริมนักเรียนในด้านต่าง ๆ ที่โรงเรียนแต่สำหรับที่บ้านผู้ปกครองควร รับผิดชอบในเรื่องการเรียนของนักเรียนโดยดูแลอย่างใกล้ชิดด้วย นอกจากนี้จากการที่ผู้ปกครอง ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนพิเศษ หรือกวดวิชาภาษาอังกฤษกันมากนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าผู้ปกครองควร จะมีการไตร่ตรองให้ดีและรอบคอบก่อนจะให้นักเรียนได้เรียนพิเศษ โดยพิจารณาถึงความรู้ที่นักเรียน ได้รับในแต่ละวันจากที่โรงเรียนนั้นเพียงพอหรือยัง การให้นักเรียนได้เรียนเพิ่มเติมอาจจะทำให้นักเรียนเครียดเกินไป

เมื่อพิจารณาในประเด็นที่สำคัญ ๆ เกี่ยวกับการส่งเสริมของผู้ปกครองที่เกี่ยวกับ วิธีการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียน พบว่า ด้านการจัดหาอุปกรณ์การเรียนภาษาอังกฤษ ในข้อที่ว่า การจัดหานั่งส้อมพิมพ์ การจัดหาเทปภาษาอังกฤษเพื่อฝึกการฟังและพูดให้แก่ นักเรียน และการจัดหาเกมภาษาอังกฤษเพื่อฝึกความรู้เพิ่มเติม เกี่ยวกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน โดยเฉลี่ยแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับน้อย และปานกลางเท่านั้น ซึ่งตามความเป็นจริงแล้ว การจัดหาหนังสือ และอุปกรณ์ที่กล่าวมานี้ เป็นการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมากกล่าวคือ เมื่อนักเรียนมีหนังสือหรืออุปกรณ์การเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนจะสามารถฝึกฝนภาษาอังกฤษจาก หนังสือและอุปกรณ์การเรียนเหล่านี้ได้ ซึ่งมีผลทำให้นักเรียนมีความรู้และความเข้าใจภาษาอังกฤษ

มากขึ้น เนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษ เป็นวิชาที่ทักษะจำเป็น ต้องมีการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ (น้อมฤดี จงพฤษะ 2519: 235) นอกจากนี้ นักเรียน เหล่านี้ เป็นนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษ เก่งอยู่แล้ว ผู้ปกครองควรให้การส่งเสริมการเรียนแก่พวกเขาอย่างเต็มที่ ซึ่งตรงกับแนวคิดของ คาร์เนส และ คาร์เนส (Karnes and Karnes 1982: 236-243) ที่กล่าวว่าผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญที่จะต้องส่งเสริมให้ เด็กเก่งหรือ เด็กฉลาดได้พัฒนาความสามารถของเขา โดยการเลือกซื้อของเล่น เช่น เทปแผ่นเสียง เครื่องดนตรี เกม วารสาร และหนังสือต่าง ๆ ให้แก่เด็กเหล่านี้ เพื่อให้เด็กพวกนี้มีอุปกรณ์การเรียนที่พร้อมจะให้ความรู้และพัฒนาสติปัญญาให้แก่เขา

ส่วนด้านการให้ความช่วยเหลือและความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาอังกฤษในข้อที่ว่า ฝึกให้นักเรียนหัดสังเกตุและอ่านคำหรือข้อความภาษาอังกฤษที่พบเห็นตามที่ต่าง ๆ เช่น บ้ายโฆษณา ฉลากยา สิ่งของเครื่องใช้ต่าง ๆ เป็นต้น โดยเฉลียวแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ทั้งที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีอิทธิพลมากขึ้นทุกวัน ไม่ว่าจะไปที่แห่งใดหรือสถานที่ใดก็ตาม จะพบว่า มีภาษาอังกฤษอยู่ด้วย ฉะนั้นการฝึกให้นักเรียนหัดสังเกตุและอ่านคำหรือข้อความภาษาอังกฤษที่พบเห็นตามที่ต่าง ๆ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ปกครองควรปฏิบัติอย่างมาก เช่น แนะนำให้นักเรียนจดบันทึก คำศัพท์ใหม่ไว้ในสมุดโน้ต แล้วนำมาให้ผู้ปกครองดู เป็นครั้งคราว มีการพูดคุยกัน เกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียน สังเกตเห็น เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อเป็นการปลูกฝังนิสัยให้รู้จักสังเกตุและยังเป็นการฝึกให้นักเรียนรักการอ่านอีกด้วย และด้วยเหตุที่นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เป็นผู้ที่ช่างสังเกตุ และผู้ที่รักการอ่านอยู่แล้ว ถ้าผู้ปกครองได้ส่งเสริมโดยการคอยชี้หรือให้สังเกตุโดยการอ่านภาษาอังกฤษที่พบเห็นตามที่ต่าง ๆ ด้วยแล้ว จะทำให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น มีความกระตือรือร้นมากขึ้น ยิ่งถ้าเขาสามารถอ่านหรือออกเสียงได้ จะยิ่งทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษอีกด้วย ซึ่งเป็นการพัฒนาการอ่านให้แก่เขา ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ ดวงเดือน แสงชัย (2514: 78) ที่ว่าผู้ปกครองมีส่วนส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่เด็กเรียน โดยการชี้บ้ายโฆษณาและฝึกอ่านกับลูก

สำหรับด้านการเอาใจใส่และติดตามผลการเรียนในข้อที่ว่าสอนและเตรียมบทเรียนล่วงหน้าภาษาอังกฤษให้แก่เด็กเรียน โดยเฉลียวแล้วผู้ปกครองมีการปฏิบัติในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ปกครองไม่ค่อยมีเวลาต้องประกอบอาชีพทั้งบิดาและมารดา ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ กวี วุฒิพงศ์ (2530: 46) ที่ว่าปัจจุบัน โดยเฉพาะสังคม เมืองหลวงจะพบว่าสภาวะเศรษฐกิจและค่าครองชีพสูงขึ้น ทำให้ผู้ปกครองต้องประกอบอาชีพทั้งบิดาและมารดา จึงทำให้ไม่มีเวลาให้แก่บุตรหลาน นอกจากนี้ อาจเป็น เพราะผู้ปกครองขาดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรประถมศึกษา

พ.ศ. 2521 จึงทำให้ไม่สามารถที่จะสอนหรือเตรียมบทเรียนล่วงหน้าให้แก่ักเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรของ 51 จังหวัด จาก 72 จังหวัด พบว่า ปัญหาสำคัญที่ทำให้การใช้หลักสูตรไม่ประสบความสำเร็จคือผู้ปกครองไม่เข้าใจหลักสูตรใหม่ (ประภาพรณ สุวรรณสุข 2525: 202-206) การที่ผู้ปกครองไม่เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรจึงทำ ประสบปัญหาในการแนะนำและส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ักเรียน และจากคำกล่าวของ ไพฑูรย์ ลินลารัตน์ (2525: 79-80) ที่ว่า การที่พ่อแม่หรือผู้ปกครองจะมีส่วนส่งเสริมได้ดั่งนั้น จำเป็นต้อง มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวของหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนตามสมควร เพื่อที่จะ ได้ตอบคำถาม เด็กได้ถูกต้องและเหมาะสม

4. เมื่อพิจารณาผลการวิจัยของนักเรียน เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ที่นักเรียนใช้ปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษ และการส่งเสริมของครูสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ตลอดจนการส่งเสริมของผู้ปกครองเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน จะพบว่า วิธีการเรียนรู้ที่นักเรียนใช้ปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นมีผลมาจากวิธีสอนของครูสอนภาษาอังกฤษที่ส่งเสริมเกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนและการปฏิบัติของผู้ปกครองในการส่งเสริมที่เกี่ยวกับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน เช่น วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนด้านการฝึกฝนภาษาอังกฤษ เรื่องการฟังและพูดในข้อที่ว่า นักเรียนดูโทรทัศน์ที่มีรายการภาษาอังกฤษเพื่อฝึกการฟังและพูด นักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เป็นผลมาจากนักเรียนได้รับการส่งเสริมและแนะนำจากครูสอนภาษาอังกฤษมากกว่าการได้รับคำแนะนำจากผู้ปกครอง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าครูนั้นมีหน้าที่สอนและแนะนำการเรียนรู้แก่นักเรียนโดยตรงมากกว่าผู้ปกครอง จึงทำให้นักเรียนปฏิบัติตามคำแนะนำของครูมากกว่าผู้ปกครอง ซึ่งในเรื่องนี้ผู้วิจัย เห็นว่าทั้งครูและผู้ปกครองสามารถส่งเสริมให้แก่ักเรียนได้มากเท่า ๆ กัน ทั้งนี้ เนื่องจากทั้งครูและผู้ปกครองมีส่วนช่วยคอยให้คำแนะนำในการเลือกชมรายการที่มีประโยชน์แก่นักเรียน (Brown 1977: 248; Rose 1976: 316-321)

ส่วนวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน ด้านการฝึกฝนภาษาอังกฤษ เรื่องการฝึกอ่าน ในข้อที่ว่านักเรียนหัดสังเกตุและอ่านคำหรือข้อความภาษาอังกฤษที่พบเห็นตามที่ต่าง ๆ เช่น บ้ายโฆษณา ฉลากยา สิ่งของ เครื่องใช้ต่าง ๆ เป็นต้น นักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เป็นผลมาจากนักเรียนได้รับการส่งเสริมโดยการแนะนำจากครูมากกว่าการแนะนำและฝึกฝนจากผู้ปกครอง ซึ่งในเรื่องนี้ผู้วิจัย เห็นว่า ผู้ปกครองควรจะมีการส่งเสริมในเรื่องนี้ให้มาก ไม่ใช่

เฉพาะแต่การส่งเสริมของครูเท่านั้น โดยให้นักเรียนสังเกตสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวที่เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ มีการพูดคุยกับสิ่งที่นักเรียนพบเห็น เป็นต้น ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ ดวงเดือนแสงชัย (2514: 78) ที่ว่าผู้ปกครองควรส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษให้แก่เด็กนักเรียนโดยชี้บ้ายที่มีภาษาอังกฤษและฝึกอ่านกับลูก สำหรับวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน เรื่องการฝึกอ่านในข้อที่ว่า นักเรียนฝึกอ่านภาษาอังกฤษนอกเหนือจากแบบเรียนในโรงเรียน เช่น หนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษทั่ว ๆ ไป นักเรียนมีการปฏิบัติในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นผลมาจากการที่นักเรียนได้รับการส่งเสริมจากผู้ปกครองโดยจัดซื้อหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษทั่ว ๆ ไป ให้แก่นักเรียนได้ฝึกอ่านมากกว่าการส่งเสริมของครูสอนภาษาอังกฤษ นอกจากนี้วิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเรื่องการฝึกอ่านในข้อที่ว่าฝึกอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ นักเรียนมีการปฏิบัติในระดับน้อยนั้น เป็นผลมาจากนักเรียนได้รับการส่งเสริมจากครูและผู้ปกครองน้อยเช่นกัน ซึ่งในเรื่องนี้ผู้วิจัยเห็นว่า ครูควรจะได้มีการสอนและส่งเสริมแก่ผู้เรียนให้มาก ทั้งนี้เพราะครูมีหน้าที่ในการสอนโดยตรง โดยครูสอนภาษาอังกฤษอาจจะจัดกิจกรรมที่ฝึกให้นักเรียนได้ฝึกอ่านหนังสือพิมพ์ เช่น ทำคำศัพท์ใหม่ที่พบในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ จัดทำหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษประจำห้องโดยให้นักเรียนช่วยกันคัดรวบรวมข่าวในหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ส่วนผู้ปกครองก็สามารถส่งเสริมนักเรียนได้โดยการจัดซื้อหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษให้ ฝึกอ่านหนังสือพิมพ์กับลูก เป็นต้น

ส่วนด้านกาฝึกฝนภาษาอังกฤษ เรื่องการฝึกเขียนในข้อที่ว่า นักเรียนฝึกเขียนจดหมายติดต่อกับเพื่อนต่างประเทศ เขียนจดรายการสิ่งของต่าง ๆ การจดบันทึกประจำวัน นักเรียนมีการปฏิบัติในระดับน้อย ปานกลาง และน้อย ตามลำดับนั้น เป็นผลมาจากการได้รับการสอนในเรื่องการฝึกเขียนจากครูสอนภาษาอังกฤษน้อย อีกทั้งได้รับการปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งเสริมของผู้ปกครองในเรื่องนี้น้อยเช่นกัน ซึ่งในเรื่องนี้นั้นผู้วิจัยเห็นว่า ครูผู้สอนควรจะได้มีการสอนและส่งเสริมให้นักเรียนฝึกเขียนให้มาก เพราะว่าครูมีหน้าที่สอนนักเรียนโดยตรง โดยครูจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเขียน เพื่อเพิ่มพูนให้นักเรียนมีความรู้ความสามารถในการเขียนมากขึ้น เช่น ให้นักเรียนฝึกเขียนจดหมายติดต่อกับเพื่อนต่างประเทศ โดยส่งจดหมายไปจริง ๆ หรือฝึกให้นักเรียนเขียนคำอวยพรเป็นภาษาอังกฤษในงานเทศกาลต่าง ๆ เพื่อส่งให้แก่พ่อแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อน ๆ เป็นต้น ส่วนผู้ปกครองนั้นที่มีการส่งเสริมและฝึกให้นักเรียนได้ฝึกเขียนโดยมีการปฏิบัติในระดับน้อย อาจจะเป็นเพราะว่าไม่มีความรู้ความเข้าใจในการสอนเรื่องนี้แก่นักเรียนได้

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในบางเรื่องนั้นได้รับการส่งเสริมจากครูและผู้ปกครอง ที่มีส่วนทำให้นักเรียนมีวิธีปฏิบัติในการเรียนภาษาอังกฤษเช่นนั้น ทั้งนี้เพราะครูและผู้ปกครองเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อนักเรียนในการส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียนประสบความสำเร็จและมีความก้าวหน้าในการเรียน โดยเฉพาะเด็กในวัยนี้จะเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของครูและผู้ปกครองโดยง่าย

จากการศึกษาและผลการวิจัยทั้งหมด หอจะสรุปได้ว่า วิธีการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง เป็นผลมาจากลักษณะของนักเรียนซึ่งเป็นนักเรียนเก่งซึ่งเด็กเหล่านี้จะมีความจำดี ขยัน และตั้งใจ อีกทั้งครูและผู้ปกครองมีส่วนส่งเสริมวิธีการเรียนรู้ให้นักเรียน นอกจากนี้จากการศึกษาวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนพบว่า เป็นวิธีของนักเรียนที่เรียนดีทั่ว ๆ ไปปฏิบัติกัน ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าครูผู้สอนสามารถนำวิธีเหล่านี้ไปปรับใช้โดยสอนและแนะนำวิธีปฏิบัติให้นักเรียนในการเรียนวิชาอื่น ๆ ได้ไม่ใช่ว่าจะใช้ได้แต่เพียงวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้น อีกทั้งพบว่าวิธีการเรียนรู้ของนักเรียนในบางเรื่องที่นักเรียนที่เรียนดีต้องปฏิบัติกันมาก แต่จากการศึกษาพบว่า นักเรียนมีการปฏิบัติปานกลางเท่านั้น คือ การวางแผนการเรียนรู้นั้นในข้อที่ว่า จัดทำตารางกำหนดเวลาในการฝึกฝนและทบทวน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าคนไทยไม่คุ้นเคยกับการปฏิบัติเช่นนั้น ในการเรียนหรือการทำงาน

ข้อเสนอแนะสำหรับครูสอนภาษาอังกฤษ

1. โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร ส่วนมากได้มีการจัดโครงการหรือชุมนุมภาษาไทยเพื่อส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะเป็นโครงการหรือชุมนุมภาษาอังกฤษที่จัดขึ้นให้นักเรียนที่มีความสนใจภาษาอังกฤษโดยทั่ว ๆ ไปเท่านั้น ทางโรงเรียนน่าจะมีการจัดโครงการหรือจัดโปรแกรมสำหรับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงโดยเฉพาะ เพื่อให้ นักเรียน เหล่านี้ ได้พัฒนาทักษะทางภาษาตามความสามารถของเขาได้อย่างเต็มที่
2. ครูสอนภาษาอังกฤษควรให้นักเรียนมีการฝึกฝนทักษะการเขียนให้มากกว่านี้ โดยจัดเป็นกิจกรรมเสริมที่น่าสนใจ ซึ่งอาจเป็นการเล่นเกม การฝึกเขียนจากสิ่งใกล้ตัว การฝึกเขียนเนื่องในโอกาสสำคัญต่าง ๆ ฝึกเขียนกับเพื่อนต่างประเทศ โดยใช้กิจกรรม (pentel) เป็นต้น

3. ปัจจุบันโรงเรียนส่วนใหญ่ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร มีสื่อและวัสดุทัศนูปกรณ์มากมายที่พร้อมบริการให้แก่ครูในการนำไปประกอบประโยชน์ในการเรียนการสอนแก่นักเรียน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ วีดีโอ เป็นต้น ฉะนั้นครูควรจัดหาหรือจัดซื้อเทปวีดีโอภาษาอังกฤษที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาในหลักสูตร เช่น เทปวีดีโอชุดมีสื่อก่อนหน้าต่างความาสอนเพื่อฝึกการฟังพูดหรือเสริมความรู้ให้แก่นักเรียน

4. ทางโรงเรียนควรร่วมมือกับครูสอนภาษาอังกฤษ สมาคมผู้ปกครองหรือสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ที่จัดพิมพ์หนังสือหรือแบบเรียนภาษาอังกฤษที่สอดคล้องหลักสูตรภาษาอังกฤษในปัจจุบัน โดยจัดเป็นนิทรรศการแสดงผลงานเหล่านี้และเชิญครูผู้ปกครอง นักเรียนที่สนใจมาร่วมในงานนี้ ทั้งนี้เพื่อให้ครูผู้สอน ผู้ปกครอง ตลอดจนนักเรียน ได้ทราบถึงประเภทของหนังสือต่าง ๆ ที่เหมาะสมและมีประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

5. ครูสอนภาษาอังกฤษควรมีการจัดมุมภาษาอังกฤษในห้องเรียน เพื่อพูนความรู้และความสามารถให้แก่นักเรียนโดยให้นักเรียนได้ใช้เวลาว่างในการฝึกฝนภาษาด้วยตนเอง ซึ่งมีทั้งหนังสือนิทาน การ์ตูนภาษาอังกฤษ หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ เช่น (Student Weekly) เทปภาษาอังกฤษ เกมภาษาอังกฤษ เป็นต้น

6. ครูสอนภาษาอังกฤษควรมีการติดต่อกับผู้ปกครองอย่างค่อเนื่องเกี่ยวกับพัฒนาการเรียนของนักเรียน เพื่อร่วมมือกันในการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนแก่นักเรียนอย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง

1. ผู้ปกครองควรมีการติดต่อกับครูอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้เพื่อได้ทราบความเป็นไปของนักเรียนเมื่ออยู่ที่โรงเรียน นอกจากนี้ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือกับครูในการส่งเสริมความสามารถและความสนใจเป็นพิเศษ เฉพาะของนักเรียนในแต่ละคน เพื่อให้เด็กได้พัฒนาความสามารถยิ่ง ๆ ขึ้นไป

2. ผู้ปกครองควรคำนึงและพิจารณาในการเรียนพิเศษหรือกวดวิชาของนักเรียนว่านักเรียนสมควรจะเรียนหรือไม่ ทั้งนี้เพราะปัจจุบันในแต่ละวันนักเรียนได้รับความรู้ที่เรียนมาจากโรงเรียนก็มากพอแล้ว การให้นักเรียนเรียนเพิ่มเติมอีกอาจจะมีผลทำให้เด็กเครียดเกินไป

หรือถ้าผู้ปกครอง เห็นว่ามีความจำเป็นจริงๆ ก็จะให้นักเรียนเรียนพิเศษก็ควรให้การดูแลเอาใจใส่นักเรียนในเรื่องความรู้ที่ได้รับจากการเรียนพิเศษหรือกวดวิชา อีกทั้งควรมีการพิจารณาถึงคุณสมบัติของครูสอนพิเศษหรือสถานที่สอนพิเศษหรือกวดวิชา

3. พจนานุกรมภาษาอังกฤษเป็นหนังสือและอุปกรณ์การเรียนที่จำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษอย่างมาก ผู้ปกครองควรจัดซื้อให้แก่ นักเรียนนอกจากนี้การเลือกซื้อหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อเสริมความรู้ให้แก่ นักเรียน ก่อนจะตัดสินใจซื้อผู้ปกครองควรพิจารณาถึงเนื้อหาสาระของหนังสือ นั้นว่าเหมาะสมกับนักเรียนและสอดคล้องกับหลักสูตรภาษาอังกฤษปัจจุบันที่นักเรียนเรียนหรือไม่

4. ผู้ปกครองควรจะแบ่งเวลาเพื่อดูแลเอาใจใส่และส่งเสริมนักเรียนในเรื่องการเรียนให้มากกว่านี้ ซึ่งการให้ความสนใจในตัวนักเรียนมีผลทำให้ นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนมากยิ่งขึ้น อีกทั้งมีผลต่อจิตใจของเขาอีกด้วย เพราะนักเรียนจะรู้สึกว่าเขาได้รับความเอาใจใส่ความรักและความอบอุ่นจากผู้ปกครอง

5. ผู้ปกครองควรปลูกฝังนิสัยการอ่านภาษาอังกฤษให้แก่ นักเรียน โดยการให้นักเรียน หัดสังเกตและอ่านคำหรือข้อความภาษาอังกฤษที่พบเห็นตามที่ต่าง ๆ เมื่อนักเรียนสามารถอ่านคำหรือข้อความภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง ผู้ปกครองก็ควรกล่าวคำชมเชย เพื่อให้นักเรียนเกิดกำลังใจและความภาคภูมิใจ ถ้า นักเรียนอ่านไม่ถูกต้องผู้ปกครองก็ควรจะสอนหรือแก้ไขให้ถูกต้อง การกระทำเช่นนี้เป็นการสร้างนิสัยที่ดีในการอ่าน อีกทั้ง เป็นการสร้างนิสัยในการช่างสังเกตให้แก่ นักเรียนอีกด้วย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

ควรมีการวิจัยโดยการทดลองว่าวิธีการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงไปฝึกให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในระดับปานกลางและต่ำ